

ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵਿਧੀ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਲਈ, 11 ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਜੇਐਮ ਟੰਡਨ ਜੇ.

ਸੇਵਕ ਦਾਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1977 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 637

8 ਸਤੰਬਰ 1983 ਈ.

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXIV) -ਸੈਕਸ਼ਨ 7- ਧਾਰਾ 7(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਈ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ -ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ- ਧਾਰਾ 7(4) ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ— ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ

ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਕੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਧਾਰਾ 7 (ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ

ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। 3). ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1984)1
(ਪੰਜਾ ੩)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

Sewak Dass v. State of Punjab and others, (J. M. Tandon, J.)

ਅਤੇ (2) ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ" ਸ਼ਬਦ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੰਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 7(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇ; ਅਤੇ

(A) ਉਸ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਮਪਗਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪੀ-5 ;

(B) ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 8 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ;

(C) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ;

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਕੇ.ਪੱਲੀ ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਮ.ਟਾਂਡਨ, ਜੇ.

(1) 1 ਫਰਵਰੀ 10, i, 1960, > i59 ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਨੇ ਤਹਿਸੀਲ ਦੇ ਪਿੰਡ ਕੋਟ ਦੁਨਾ ਵਿੱਚ ਡੇਰਾ ਬੈਰੋਨੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਬਰਨਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ: ਟੀ ਜੋ ਕਿ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 1964 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ (ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਮਾਰਚ, 1964 ਵਿੱਚ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਦਾਸ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ 15 ਮਈ, 1964 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (ਪ.2) ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹੰਤ ਰਾਮ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਹੰਤ ਨਰੰਜਨ ਦਾਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਨਾਲਾ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ- ਮਿਤੀ 13 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 (ਪੀ. 4) ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ / ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਤਹਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ 19 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਮਹੰਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ.

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ, 1976 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1976 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ- (1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 19 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) ਅਧੀਨ 59 ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ, 1976 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਕ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਿਤ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਾਗਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ।

(3) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 19 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਧਾਰਾ 7(3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(4) ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਟਿੰਡਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 7(3) ਪਹਿਲਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1964 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ.

Sewak Dass v. State of Punjab and others, (J. M. Tandon, J.)

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੋ ਕਿ 1964 ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7(3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ" ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਸ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1976 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਝਗੜਾ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 7 (3) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ" ਸਲਾਹਕਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੁਲਾਈ, 1976 ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1), (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 7(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Sewak Dass v. State of Punjab and others, (J. M. Tandon, J.)

ਮਹਿਕਮ